

4.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 14de Marts 1875.

„Efterat man under 19de f. M. havde tilskrevet det ærebe Udvalg angaaende en Forhøielse af Dyrtidstilløget for de af Telegrafdirektørens Medhjælpsmænd lønede Bestillingsmænd, er der fra en af disse, Telegrafsekretær Engelsen, indkommet et af Telegrafdirektøren anbefalet Andragende om, at der maatte blive ham tilstaaet et personligt Tilleg til hans Lønning.

Telegrafsekretær Engelsen indtraadte i Telegrafvæsenets Tjeneste som Aspirant i Aaret 1858 og blev den 1ste April 1859 ansat i sin nuværende Stilling med en aarlig Løn af 600 Rd., i 1866 blev denne Lønning forhøiet med 10 pCt. og i 1872 til 800 Rd., hvilket er den Løn, han nu efter 17 Aars Tjeneste oppebærer i sit 58de Aar. Han er saaledes, uagtet hans Forretninger nærmest maa sammenstilles med dem, som paahvile Fuldmægtige i Kontorerne under Ministerierne, i Henseende til Lønning meget uheldig stillet i Forhold til denne Klasse Embedsmænd, for hvilke der er fastsat Begyndelseslønning af 1,600 Kr., der kan stige indtil 2,400 Kr., foruden at disse Poster ere forbundne med kongelig Udnevneelse. Det Samme gjælder ogsaa, naar man sammenstiller den Paagjældende med en anden Klasse nærbestegtede Funktionærer, nemlig de i de lokale Telegrafstationer Ansatte, ligeoverfor hvilke Engelsens Lønningsforhold navnlig fremtræde som uheldige, efterat de nævnte Bestillingsmænd have faaet deres Vilkaar forbedrede ved Loven af 17de April 1875. Misforholdet er her et saadant, at Engelsen, dersom han i Stedet for at indtræde blandt Bestyrelsens Personale var forbleven i den praktiske Telegrafstjeneste, vilde, selv om han ikke var avanceret udover Telegrafistklassen, nu have havt en Lønning af omtrent 2,100 Kr. Da saaledes det i Ministeriets ovennævnte Skrivelse angaaende Misforholdet mellem det paagjældende Personales og andre tilsvarende Bestillingsmænds Lønningsforhold Anførte i endnu højere Grad end om de øvrige Herhenhørende gjælder for Engelsens Bedkommende, har Ministeriet troet ikke at burde undlade at søge Midler bevilgede paa den nævnte Medhjælpskonto til at kunne tillægge ham et personligt Tilleg, som formenes passende at kunne ansættes til 400 Kr. aarlig, og man tillader sig derfor at anmode Finantsudvalget om behagelig at ville være uleiligt med til 3die Behandling af Finantslovsforflaget for 1876—77 at stille følgende Vædringsforflag:

ad § 6. II. Udgiftskonto a. Summen forhøies med 400 Kr.“

5.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 14de Marts 1876.

„I Anmærkningerne til Finantslovsforflaget for 1876—77 er der blandt Andet udtalt, at Ministeriet under Hensyn til det forholdsvis betydelige Tab, der hidtil har været forbundet med Dampskibsforbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg, ikke har kunnet anse det for rigtigt at fortsætte denne Fart udover indeværende Finantsaar. Der er imidlertid i den senere Tid til Ministeriet indkommet indtrængende Opfordringer om, at Farten maa blive forsat. Under disse Omstændigheder har man forment at burde gjøre Spørgsmaalet om Fartens fremtidige Bestaaen til Gjenstand for fornyet Overveielse. Man er herved kommen til det Resultat, at, ihvorvel den ommeldte Forbindelse endnu i den nærmeste Fremtid maa antages at ville være forbunden med Tab, vil dens Fortsættelse dog kunne anses for tilraadelig, naar man indskrænker